

בבית המשפט המחוזי בירושלים
בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים בפני כבוד השופט א. אברבנל
עת"מ 1176-01-22

מרדכי ברנס ת.ז. 053334132
בית - רח' לשם 16 מבשרת ציון טל' 02-5332718
דואר - ת.ד 171 בית זית 90815 נייד 050-9009700
דוא"ל k9@013.net פקס 03-5423554

העותר, בעצמו

נ ג ד

מדינת ישראל - משרד התחבורה, אגף הרישוי וכל משרדי הרישוי.
באמצעות פרקליטות המדינה מחוז ירושלים
המשיבה

תגובת העותר לתשובת המשיבה

1. בהמשך להחלטת כבוד השופט, מתכבד העותר להגיש כתב תגובה לתשובת המשיבה שנמסרה בידי ערב חג הפסח הבא עלינו לטובה.

2. העותר מוחה נגד המשיבה שבכל 45 הסעיפים לכתב התשובה לא השכילה לראות כי ביטול השירות הטלפוני פוגע בשירות במשרדי הרישוי - גורם לציבור סבל ועלות כלכליות הנאמדת במאות מיליוני שקלים בשנה ! ובזבוז מאות מיליוני שקלים לקופה הציבורית ! וכמפורט :

א. בזבוז משאבים אדיר של הציבור ! מיליוני שעות בשנה רק כדי להגיע למשרדי הרישוי במקום לקבל שירות בטלפון ללא צורך בהגעה פיזית. הוצאות נסיעה וחניה. מדובר בסכום עתק של מאות מיליוני שקלים שהציבור נאלץ לבזבז בשנה רק כדי להגיע למשרדי הרישוי! השירות הטלפוני היה יכול לחסוך זאת לציבור !

ב. תוספת של אלפי כלי רכב כל יום לעומס התנועה בדרכים ! והגברת הסכנה לתאונות דרכים.

ג. בזבוז חמור של כספי הקופה הציבורית - מאות מיליוני שקלים בהפעלת אולמות קבלה שאין בהם כל צורך בתקופה המודרנית! ניתן להעביר את כל השירותים של משרדי הרישוי לשירות בטלפון, והתקציב שייחסך יוכל לממן בקלות הכפלת ואף שילוש של מספר עמדות השירות בטלפון! ואף יישאר תקציב למערכות מחשוב ושירות מקוון. ובכך למנוע את התורים של שבועיים במשרדי הרישוי!!! בנוסף יהיה ניתן להפעיל את השירות בכל מקום בארץ כולל בפריפריה ולא רק ממרכזי הערים, מה שמוסיף עומס תנועה של מאות כלי רכב של עובדי משרד הרישוי כל יום.

ד. הדוחק בבדיקות הביטחון נעשות בניגוד להוראות משרד הבריאות בהתייחס למשבר הקורונה. ועינוי של העומדים בתור לביטחון בכניסה למשרדי הרישוי בשמש הקופחת.

המשיבה עיוורת וליבה אטום לסבל שהיא גורמת לעם ישראל שנאלץ לקבל רק שירות פרונטלי במשרדי הרישוי, במקום שירות בטלפון! העותר התנסה אישית מאות פעמים בסבל הזה! היטיב לתאר את הסבל הנגרם לציבור העיתונאי יואל אסתרן בכתבה בעיתון כלכליסט -

מסדר ההשפלה בעולם השלישי של משרד הרישוי

משרד הרישוי בחולון הוא משל למשרד ממשלתי שמשפיל אזרחים, מתייחס אליהם כאל נתינים נסח' זכויות ומסכן את בריאותם. מסב ששורת התחבורה, במקום לדגמן מעבר חציה בטיק'סוק, תערך ביקור בחול בעלמן חזר

יואל אסתרן | 08:30, 29.08.21

תבנית: מאיר התחבורה משרד הרישוי מרב מיכאלי

מסדר ההשפלה בעולם השלישי של משרד הרישוי עיתון כלכליסט - 29/5/2021

בחום היום, 12 בצהריים, 35 מעלות בצל, אבל בפתח משרד הרישוי בחולון אין צל. עשרות אנשים מזיעים את נשמתם מול מחסומים מגובבים ומאבטחים עצבניים, בחוץ, בשמש הקופחת, כמו פליטים בגבול אפגניסטן. קשישה בכיסא גלגלים, עם המלווה שמתחנן להיכנס איתה פנימה, אמא עם תינוק מיבב, קשי יום שמתלוננים על אובדן יום עבודה, אזרח זר שלא מאמין למראה עיניו. ברוכים הבאים, ברוכות הבאות, לעולם השלישי.

כן, אני יודע שיש נושאים לאומיים חשובים יותר – אירן מתקרבת לפצצה, נגיף הדלתא מתעקש, מערכת הבריאות קורסת. ובכל זאת, אני מבקש לספר הפעם על החיים עצמם, כי משרד הרישוי הוא משל להתעמרות של משרד ממשלתי, שבמקום לשרת את אזרחיו, משפיל אותם, מתייחס אליהם כמו נתינים חסרי זכויות, ואף מסכן את בריאותם.

הגענו לכאן בגלל טעות של פקיד כלשהו, או מחשב כלשהו. הניסיון לתקן אונליין, או בטלפון של משרד הרישוי, נכשלו כמובן. האתר מתסכל, הפקידים שענו לטלפון, אחרי המתנות מייגעות ואינספור ניתוקים, היו חסרי תועלת. קבענו איכשהו תור מראש לשעה 12. הו, תמימות קדושה. הו אופטימיות מטופשת.

מישהו – ספק פקיד, ספק מאבטח – דרש מעשרות האנשים שהזמינו תור מראש את תעודת הזהות שלהם. האזרחים הנצלים בשמש כבר לא מתווכחים עם הריבון ומנופפים בייאוש בתעודות כדי לזכות בתשומת ליבם. הפקיד, או אולי מאבטח, נעלם עם צרור תעודות וחזר אחרי זמן עם פתקים ר345 או ט548 וכיו"ב. אבל הפליטים, שהיו עד לאחרונה אזרחים, עדיין בשמש, מושפלים ומזיעים. זה לא עוזר להם. הכניסה למאבטחים לפחות חוסכת את הכניסה הנוספת.

אחרי כשעה וחצי הרשו לכמה בעלי פתקים להיכנס למדגרת הקורונה בפנים לעוד המתנה מטומטמת, כשהמספרים על הצגים מתקדמים בקצב מתעתע, מקפצים בין הסדרות השונות של ר' ט' א' ועוד, חוזרים לפתע לאחור, גזלייטינג בלי שום רמז כמה זמן עוד נצטופף כאן. תו ירוק? הצחקתן את שרת התחבורה!

הפקידה הייתה גסת רוח. היא לא אשמה – קשה להתמודד עם אנשים שאבדו את סבלנותם אחרי שעות מורטות עצבים. היא העיפה אותנו אחרי דקה בטענה שהיא לא יכולה לתקן את הטעות, הטעות של משרד התחבורה, לא שלנו! אבל זה לא העיקר. לא הייתי מלאה אתכם בסיפור שולי על טעות בירוקרטית. העיקר זו הקלות הבלתי נסבלת של ההתעללות.

לא כל המשרדים הממשלתיים כאלה. משרד הפנים ורשות המסים בתל אביב למשל, עשו בשנים האחרונות מהפך מרשים. אנשים שקובעים תור מראש מדווחים שהתקבלו בזמן וזכו לשירות ענייני ואדיב. למערכת יעילה של זימון תורים, התברר לא דרושים מדעני טילים. משרד התחבורה נשאר הרחק מאחור, עלוב ומעליב.

אולי הטור הזה יצליח לנער את השרה מרב מיכאלי והמנכ"לית מיכל פרנק שזכו בירושה המקוללת הזו. אולי השרה ומהנכ"לית יואילו לערוך ביקור פתע במקום, יעמדו בשמש עם עשרות האומללים שמנופפים בתעודות זהות שלהם, ינסו לפענח את האלוגריתם של ר-346 ט548, ואולי יטלטלו את המנהל האדיש שלא הזיז את ישבנו מהמזגן בלשכה. את משרד הרישוי צריך להקפיץ מימי הביניים למאה ה-21. זה חשוב לא פחות מדוגמנות מעבר חציה בטיק-טוק.

4. התיאור בכתבה ממחיש היטב את מה שקורה יום יום לאלפי אזרחי ישראל בבואם לקבל שירות פרונטלי במשרדי הרישוי. **הפתרון היחידי לכישלון הקולוסאלי הזה – שירות טלפוני!!!** השירות הטלפוני המצוין בכתבה הינו שירות של מוקד טלפוני 5678 * המופעל ע"י גורם חיצוני לצורך קביעת תורים והפניה. ואין לו כל קשר לשירות הטלפוני שאינו ניתן במשרדי הרישוי.

5. העותר מוחה נגד המשיבה שתפקידה לשרת את הציבור בנאמנות ביעילות ומקצועיות, **אך היא פועלת כמי שחיה בעולם אחר שבו למשרתי הציבור יש זכויות יתר והם רשאים להתעמר בציבור, ובתקופה אחרת שעדיין לא הומצא הטלפון.** המשיבה כשלה לראות ולהבין את הסבל וחוסר היעילות בהפעלת משרדי הרישוי במתכונת פרונטלית בלבד, והיא מתנהגת באופן שערורייתי כמי שלא יודעת כי הבסיס למתן שירות מיטבי בעידן המודרני כולל שירות טלפוני!

6. המשיבה רוחצת בניקיון כפיה, בסעיף 6 לתשובה, בטענה כי פקודת התעבורה ותקנות התעבורה "לא מחייבים את המשיבה במתן שירות באופן טלפוני דווקא". והיא מתעלמת לחלוטין מהטענות בסעיף 34 לעתירה, לגבי חובתה לפעול ע"פ תפקידה באופן מיטבי, וע"פ סעיף 1 לחוק רישוי שירותים ומקצועות בענף הרכב (להלן "חוק הרישוי"). האמור בסעיף 1 לחוק הרישוי "מטרתו של חוק זה להסדיר את השירותים בענף הרכב ... כדי להבטיח את כל אלה: ... **מתן שירות סדיר וזמין למקבלי השירות** ... " כולל בתוכו את החובה לתת שירות בטלפון! **זו פרשנות סבירה, והמשיבה עושה עצמה כלא מבינה! ולכן מבקש העותר את עזרתו של בית המשפט הנכבד!** כדי לקבוע כי כאשר מדובר בשירות בעולם המודרני מדובר גם על שירות בטלפון! וראוי היה כי המשיבה הייתה מפנימה את סעיף 18ב. לחוק הגנת הצרכן המחייב נותני שירות חיוני לספק שירות טלפוני.

לדוגמה – כאשר נותן שירות בענף הרכב כמו - יבואן רכב, מוסך, עסק לחלקי חילוף, המסרב לתת שירות גם בטלפון, והמשיבה הייתה מקבלת תלונה נגדו בגין העדר שירות טלפוני. הרי המשיבה הייתה פועלת ע"פ סמכותה לאכוף את חוק הרישוי, באזהרות עיצומים ועד כדי שלילת הרישיון שקיבל! בפועל המשיבה מעולם לא קיבלה תלונה בגין חוסר בשירות טלפוני אצל נותני השירות שהיא ממונה עליהם. וזאת מכיוון שאין אפילו נותן שירות לציבור אחד בכל המדינה, והעולם, שחושב שהוא פטור ממתן שירות טלפוני! מתן שירות טלפוני הוא דבר בסיסי בכל שירות לציבור, עוד מלפני שנות דור ומרגע שהטלפון הגיע לכל בית! רק המשיבה שחיה בעולם אחר, מרשה לעצמה להתעלם מהחוק ומהאינטרס הציבורי ממשיכה להתנהג כאילו היא בתקופה העות'מאנית ולפני המצאת הטלפון!

7. המשיבה מחויבת לחוק הרישוי, כולל מתן שירות מיטבי! ראה סעיף 223. לחוק הרישוי "**הוראות חוק זה יחולו גם על המדינה**". וכפי שצוין היטב בסעיף 35. לעתירה.

8. העובדה כי המשיבה לא אוכפת ומתעלמת מהוראות התקשי"ר סעיף 61.132 המחייבות את כל עובדי משרד הרישוי להזדהות בשמם בעת מתן שירות בדלפקים באמצעות שילוט, עניין המצוין היטב בסעיף 22 לעתירה, ותוך התעלמות מתלונות של העותר בעניין, מעיד לא רק על חוסר מקצועיות משווע של המשיבה למושג של מתן שירות! אלא על אופייה האמיתי של המשיבה שחושבת שהיא נמצאת מעל לחוק! עניין זה מהווה ללא ספק אחת הסיבות לשירות הגרוע של עובדי משרד הרישוי, וכפי שתואר היטב בכתבה הנ"ל. **מי שלא מזדהה בשמו בעת מתן שירות, לא יודע דבר על מתן שירות!!!**

9. העותר מבקש מבית המשפט הנכבד להתעלם מהטענה של המשיבה בסעיף 8 " מתן שירות טלפוני לא עולה בכפיפה אחת עם שירות פרונטלי .." זו טענת סרק שאין לה כל ביסוס עובדתי! וחמור מכך הגורמים המקצועיים באגף הרישוי התנגדו לה! ולכן "מודרו" ממתן התשובה.

10. העותר העלה בפני מנהל אגף הרישוי מר אפי רוזן את עניין השירות הטלפוני, בשיחת טלפון, והוא השיב לו בפה מלא כי ההחלטה לבטל את השירות הטלפוני במשרדי הרישוי הייתה הוראה שהגיעה מלשכת השרה, ללא כל התייעצות עם אגף הרישוי! וכי אגף הרישוי מתנגד לביטול השירות הטלפוני! מנהל אגף הרישוי סירב לתת את תשובתו בכתב, בגלל שראה עצמו מחויב יותר לנאמנות לשרת התחבורה, מאשר הוא מחויב לאינטרס הציבורי. לכאורה, גם בגין סיבה זו הוא סיים את תפקידו. גם העובדה שאף אחד מאגף הרישוי, או מאגף השירות לא מעורבים במתן התשובה, אלא הוא חתום ע"י המנהל, מעיד כי ההנחיה לבטל את השירות הטלפוני לא הייתה בהסכמת אגף הרישוי.

11. לכאורה, השיקולים שהניעו את שרת התחבורה הקודמת גב' מירי רגב לבטל את מתן השירות הטלפוני הינם שיקולים זרים הנוגעים בשיקולים פוליטיים. וזאת מתוך הנחה, חסרת היסוד, כי עובדי משרדי הרישוי מתנגדים למתן שירות טלפוני. ויש חשש כי אם עובדי משרדי הרישוי יחויבו במתן שירות טלפוני הרי הם זכאים לתוספות שכר. וכמנהגם אם לא עובדי משרד הרישוי לא יקבלו תוספות שכר, הרי הם יהיו רשאים להפעיל את נשק השביתה ולאנוס את המשיבה לשלם תוספות שכר על מתן שירות טלפוני. משבר הקורונה יצר מצב שמנהל אגף הרישוי בחוכמתו ובמקצועיותו הרבה ידע לנצל לטובת הציבור כאשר הכניס את השירות הטלפוני למשרדי הרישוי באופן מידי ומבלי להידרש למשא ומתן עם העובדים כדי שייתנו את הסכמתם למתן שירות טלפוני. ולכן אין ספק כי המנהל שחתם על התצהיר מונע משיקולים זרים!

12. העותר מבקש מבית המשפט הנכבד להטיל ספק באמירות כלליות של המשיבה שנעשות ללא כל ביסוס עובדתי, ללא כל בדיקה, ובחוסר מקצועיות משוע. כמו האמור בסעיף 8 לתשובה " מתן שירות טלפוני לא עולה בכפיפה אחת עם שירות פרונטלי..."! ובמיוחד בית המשפט חייב להיזהר מקביעות שנעשות ע"י המנהל שהעותר כבר הוכיח לא פעם כי הוא פועל נגד האינטרס הציבורי!

הקביעה כי אי אפשר לתת שירות טלפוני במקביל לשירות פרונטלי הינו שקר גס !!! שראוי היה כי המשיבה כלל לא הייתה מעלה. וגם מוכיח שהמנהל אינו אומר אמת! הרי משרדי הרישוי נתנו גם שירות פרונטלי וגם שירות טלפוני בשלהי משבר הקורונה, והעותר התנסה בכך בעצמו פעמים רבות! ורק מי שמנותק כליל ממשרדי הרישוי יכול לקבוע קביעה שכזו, זה פשוט כזב! גם כיום הנהלת אגף הרישוי חייבה את משרד רישוי חולון לתת שירות טלפוני לכל מי שהגיע למשרד הרישוי ולא טופל במהלך המפגש הראשון. וזאת מההבנה שזו התעמרות לדרוש מבעל הרכב להגיע שוב למשרד הרישוי לקבלת שירות פרונטלי בעוד ניתן לסיים את השירות הנדרש בשיחת טלפון קצרה!

עניין זה גם מוכיח כי המשיבה כולל סמנכ"ל שירות אין הבנה מינימלית, או עושים עצמם כלא מבינים במתן שירות לציבור! כדי לרמות את בית המשפט הנכבד! הרי כל עסק כל ארגון וכל משרדי הממשלה נותנים בכפיפה אחת גם שירות פרונטלי וגם שירות טלפוני כדבר שבשגרה, ומוכיחים כי האמירה הזאת שאי אפשר לתת שירות פרונטלי וטלפוני בו זמנית היא אמרה שקרית שאין לה כל קשר לאמת!

זו שיטה אצל המשיבה לשקר במצח נחושה לבית המשפט תוך ניצול כוחה העדיף על העותר, וניצול העובדה כי לבית המשפט יש ידע מצומצם במצב בשטח, בפרשנות החוק ובנהלים, ולכן על כבוד בית המשפט לבחון היטב את דברי המשיבה! ראה עת"מ 62441-05-20 העותר נ' המשיבה בפני כבוד השופט אברבנל. המשיבה טענה בדיון בסעיף 6 לפרוטוקול "... נציג המשיב טען בדיון כי בעבר חל איסור גורף על ייבוא אישי של כלי רכב למטרה עסקית, בין היתר בשל הזהירות הננקטת בתחום זה על ידי המשיב וחובתו לדאוג לכך שלרשותם של בעלי רכב מיובאים יעמדו חלקי חילוף מתאימים, ויעמוד לרשותם מערך של מתן טיפולים במוסכים וטיפול בתקלות סדרתיות. לדבריו "החוק קבע שהאחריות לטיפול ברכב שהגיע ביבוא אישי חלה על על "היבואן האישי" עוד נטען כי קיים חשש כי ייבוא אישי של רכב ע"י עוסק יאפשר לעקוף את הצורך לייבוא מסחרי. לטענתו הרחבת האפשרות לייבוא אישי של רכב עסקי נעשית בהדרגה, ומכאן ההגבלות שקבע המחוקק בעניין זה.

המשיב טוען עוד כי ההתייחסות החוק לייבוא אישי של רכב בידי עוסק לא הופיעה בהצעת החוק, ונוספה לאחר דיון בוועדת הכלכלה בנושא, שם ביטא נציג המשיב את עמדתו כלהלן "הרעיון של ייבוא אישי הוא לשימוש עצמי, בין אם זה פרטי, וגם אם זה רכב עסקי, כמו: מונית או רכב אשכול שדובר פה, עדיין מדברים על זה שהמייבא הוא זה שמשתמש".

העותר טוען כי לדברים אלו אין כל קשר לאמת, למציאות ולחוק והם דברי כזב! ובית המשפט טעה כאשר האמין באופן חד צדדי לדברי נציג המשיב מבלי שבחן את אמיתותם, ופסק נגד העותר, ואף הטיל על העותר הוצאות. למרות הכשל הנ"ל, העותר לא ערער ע"פ זכותו, שכן פסק הדין נשען על "המדיניות" לכאורה של המשיבה שהוצגה בפני בית המשפט, מדיניות דמיונית מומצאת שכאמור אין לה כל קשר לאמת ולחוק! וכבוד השופט שהאמין בתמימותו, ולכאורה, ע"פ חובתו להעדיף את גרסת המשיבה על פני גרסת העותר, נפל ברשת הכזב שטווה נציג המשיבה, ופסק נגד העותר!

ראייה לאמור לעיל כי דברי נציג המשיבה בעת"מ 62441-05-20 הם דברי כזב שאין להם כל קשר לאמת היא העובדה שמייד לאחר שהעותר קיבל לידיו את פסק הדין שניתן שלא בפניו, "איים" על המשיבה בהגשת בג"ץ נגד המדיניות שנטענה בעתירה 62441-05-20, מדיניות דמיונית ממוצאת שמעולם לא הייתה קיימת! **היועמ"ש בפועל היום עו"ד דוד טמיר, שבהגינתו ראה את חוסר הצדק בפסק הדין**, הודיע לעותר כי הנוהל ישונה, וכל נהג יוכל לנהוג ברכב שיובא ע"י עוסק, ובכך ייתר את הצורך בעתירה לבג"ץ. בהמשך המשיבה באמצעות אגף הרכב הוציאה תיקון לנוהל יבוא אישי של רכב סיור על ידי מורי דרך סעיף 2 "... הרכב מיועד לשימוש העסקי-עצמי של מורה דרך בלבד... " **והמילה "בלבד" נמחקה**. וכיום כל אדם מורשה יכול לנהוג על רכב שיובא ע"י עוסק! **וזאת בניגוד ולמרות פסק הדין סעיף 7** "... מהמקובץ עולה כי פרשנותו של המשיבה להוראת החוק אינה בלתי סבירה..." **דהיינו, בית המשפט טעה כשהוא קיבל את דברי נציג המשיבה ללא בדיקה!**

החוק כן מתיר לעוסק לעשות שימוש ברכב שייבא ביבוא אישי לצורך עיסוקו, כולל נהיגה באמצעות אחר, והכנסת והחוק מעולם לא הטילו הגבלה להפעיל את הרכב שיובא ע"י עוסק ע"י נהג אחר שאינו העוסק עצמו. העותר מבקש לציין כי אין לו דבר וחצי דבר נגד פסק הדין, שכן ע"פ מיצג השווא שציירה המשיבה בפני בית המשפט, פסק הדין היה מחויב המציאות. אבל מבקש העותר מבית המשפט הנכבד, להפנים את הטעות שעשה בעבר, ולא לקבל את דברי המשיבה כדברי אמת שאין בלתם, אלא כדברים שחובת המשיבה לבסס ע"פ עובדות ובדיקות.

ובנוסף כנ"ל בסעיף 6 לפסק הדין הנ"ל ולדברי נציג המשיבה בתיאור "... בין היתר בשל הזהירות הננקטת בתחום זה על ידי המשיב וחובתו לדאוג לכך שלרשותם של בעלי רכב מיובאים יעמדו חלקי חילוף מתאימים, ויעמוד לרשותם מערך של מתן טיפולים במוסכים וטיפול בתקלות סדרתיות. לדבריו "החוק קבע שהאחריות לטיפול ברכב שהגיע ביבוא אישי חלה על על "היבואן האישי" **הרי זה שקר גס המנוגד לחוק !!!** האחריות על הרוב המכריע של כלי רכב שיובא ביבוא אישי מוטלת על היבואן הישיר ולא על המייבא !

השקר הנ"ל יכול היה להתממש אם תרגיל העוקץ של המנהל, עושה התצהיר בעתירה זו, היה מצליח בכוונתו הזדונית לפגוע בעוסק בכלל ומורה דרך בפרט וכמפורט להלן :

רק תודות למאמצי העותר בבג"ץ 7006/07 שנתן צו על תנאי נגד המשיבה, הושבה האפשרות של יבוא אישי ע"י עוסק שהוא מורה דרך, אפשרות שהייתה קיימת שנים רבות עוד מתחילת היבוא, ולא ע"פ נציג המשיבה הנ"ל "... **נציג המשיב טען בדיון כי בעבר חל איסור גורף על יבוא אישי של כלי רכב למטרה עסקית**...". האפשרות של יבוא אישי ע"י עוסק אכן בוטלה לזמן קצר בתרגיל עוקץ של המשיבה, בהנהגת המנהל, בבג"ץ 3936/05 זאב גולדשטיין נגד המשיבה ואחרים, ולכאורה כדי לאיין את הטענות שהעלו בבג"ץ גולדשטיין לאפליה. והוכחה לעובדה כי היה ניתן לעשות יבוא אישי של רכב ע"י עוסק בעבר ניתן ללמוד מהצו על תנאי עצמו בבג"ץ 7006/07 " ניתן בזה צו על תנאי מדוע לא יותר יבוא חריג של כלי רכב לצורך הפעלתם על פי רישיון סיור ותיור כרכב אשכול להסעת תיירים, **כפי שהיה בנוהל שהיה בעבר בתוקף**". ולכן דברי נציג המשיבה בעת"מ 62441-05-20 היו שקר.

ולאחר שהבג"ץ הוציא צו על תנאי כנ"ל, המנהל, בתפקידו הקודם כמנהל אגף הרכב, נקט בתרגיל עוקץ שנועד לאיין את הצו על תנאי, והכניס הגבלה סעיף 3 (2) לתיקון צו יבוא חופשי 2011 "... **ודגם הרכב לא מיובא לארץ על ידי יבואן**...". דהיינו המנהל פעל נגד האינטרס הציבורי ולטובת יבואני הרכב וניסה לצמצם מאוד את מספר דגמי כלי הרכב המותר לייבא, למנוע מהעוסקים אחריות יצרן ע"י יבואן ישיר, ללא מוסכים, ללא חלקי חילוף וללא מי שיתקן תיקוני ריקול (להלן "הכשל"). אך נציג המשיבה שיקר בעת"מ 62441-05-20! שכן תודות למאמצי העותר תוקן צו היבוא החופשי תיקון 2015 "... **המילים "ודגם הרכב לא מיובא לארץ על ידי יבואן ... יימחקו**". והאחריות על מתן אחריות, אחזקה ותיקוני ריקול הם על היבואנים הישירים ולא על המייבאים!

המנהל התמיד בכוונותיו הזדוניות והמשיך לנסות לפגוע ביבוא האישי באמצעות הכשל בעת שהיה אחראי על התקנת הצעת חוק הרישוי, ולמרות שעוד טרם יבשה הדיו על התיקון שנאלץ לעשות בתיקון צו יבוא חופשי 2015 הנ"ל, "... **המילים "ודגם הרכב לא מיובא לארץ על ידי יבואן ... יימחקו**". המנהל הכניס במזיד את הכשל, וכדי לפגוע במייבא רכב ביבוא אישי את אותם המילים שנאלץ למחוק מצו יבוא חופשי בתיקון מ-2015 "... **מדגם רכב שאינו מיובא ע"י יבואן**...".

רק תודות לעמידתו האיתנה של העותר מול הבגידה באינטרס הציבורי של המנהל בוועדת הכלכלה של הכנסת, **נמחקו המילים " ... מדגם רכב שאינו מיובא ע"י יבואן ... מהצעת החוק** מצ"ב עמ' 35 של פרוטוקול 144 מדיון ועדת הכלכלה של הכנסת בתאריך 25/1/2016 ט"ו בשבט התשע"ו.

להלן ציטוט חלקי מהפרוטוקול של ועדת הכלכלה :

מה מונע ממנו להביא היום? למה יש ביניכם ויכוח?

אבנר פלור :

אני לא יודע מה הוויכוח ...

מרדכי ברנס :

... הוא לא יודע. עשר שנים הוא לא יודע. בבג"ץ הוא לא יודע. צריך למחוק ב 31(א) "מדגם שאינו מיובא עלי ידי יבואן מסחרי"

היו"ר דוד ביטן :

נכון מקובל.

סוף ציטוט

דהיינו, המנהל שבמו ידיו ניסח את הצעת חוק הרישוי ניסה להכניס שוב את הכשל לחוק הרישוי באופן המחבל באינטרס הציבורי וכל ייעודו הוא להעדיף את האינטרסים של יבואני הרכב הישירים ולפגוע בתחרות! ואם היה מצליח הרי דברי נציג המשיבה בדיון הנ"ל היו נכונים.

אבל הניסיון הזה להכניס את הכשל לחוק הרישוי ולחבל ביבוא האישי מעולם לא קרה!!! שכן תודות למאמצי העותר הבגידה של המנהל באינטרס הציבורי, סוכלה! ותוכניתו הזדונית של המנהל לפגוע בעוסקים המייבאים רכב ביבוא אישי, באמצעות "הכשל" שהטמין המנהל בהצעת החוק " ... מדגם רכב שאינו מיובא ע"י יבואן.... " נמחק בהחלטה של וועדת הכלכלה של הכנסת !

למרות האמור לעיל, ולמרות שגם צו יבוא חופשי תיקון 2015 וגם חוק הרישוי מ – 2016 מטילים על יבואני הרכב הישירים את החובה למתן אחריות יצרן, הקמת מוסכים, העמדת מלאי של חלקי חילוף ותיקון ריקול בחינם!!! נציג המשיבה בעת"מ 62441-05-20 בדיון מתאריך נובמבר 2020 תיאר בפני כבוד בית המשפט הנכבד מציאות מדומה שכאילו המנהל כן הצליח להכניס לספר החוקים את הסעיף המצמצם את היבוא האישי ע"י עוסק רק של רכב שלא מיובא ע"י יבואן, ללא אחריות יצרן, ללא מוסכים, ללא חלקי חילוף וללא מי שייתן שירות תיקוני ריקול! הרי זה שקר מוחלט! לצערו של העותר בית המשפט קנה את דברי השקר האלה!

וממש לאחרונה מבקר המדינה הוציא דוח חמור על הכשל של המשיבה שפועלת נגד התחרות בענף הרכב בניגוד לתפקידה. ובכך המבקר תמך בכל הטענות של העותר נגד המשיבה, ובמיוחד שהיא פועלת בניגוד לאינטרס הציבורי! המשיבה, באמצעות המנהל, לא רק שאינה פועלת לטובת התחרות בענף ע"פ תפקידה אלא היא ממש בוגדת באינטרס הציבורי ופועלת כגיס חמישי לטובת יבואני הרכב כשהיא פוגעת בתחרות בענף הרכב ע"י הצבת מכשולים ליבוא האישי.

דהיינו, מרבית הדברים שנאמרו בדיון בבית המשפט בעת"מ 62441-05-20 ע"י נציג המשיבה, ואשר עליהם נסמך כבוד השופט בפסק הדין, היו עורבא פרח ונועדו לטייח את עיניו של בית המשפט!

15. דברי השקר הנ"ל של נציג המשיבה בעת"מ 62441-05-20 חמורים פי כמה גם בגלל פסק הדין בעת"מ 11690-01-18 מתאריך 2/10/2019 שניתן ע"י כבוד השופט י נועם, יבואני הרכב הישירים נגד המשיבה ואח' " ... שלפיה על יבואני הרכב הישירים לממש את אחריות יצרן הרכב, בהתאם לסעיף 49(א) לחוק, לכל רכב מהתוצר המיובא על ידם לישראל, ככל שניתנה אחריות יצרן בגין הרכב, גם כאשר האחריות במדינת המקור הייתה אחריות טריטוריאלית באופן שהוגבלה תחולתה על ישראל ... " דהיינו, היבואנים הישירים מחויבים לתת אחריות יצרן הכוללים שירותי אחזקה – מוסכים וחלקי חילוף, כמו גם תיקון ריקול גם לכלי רכב שיובאו שלא ע"י היבואן הישיר – כולל יבוא אישי! וגם אם האחריות שנתן היצרן הוגבלה! החוק מחייב את היבואנים הישירים לתת את האחריות כנ"ל, ודבריו של נציג המשיבה בדיון בעת"מ 62441-05-20 כאילו האחריות על אחזקת רכב ביבוא אישי נופלת על המייבא הינם שקר וכזב.

16. לאור האמור לעיל מבקש העותר מבית המשפט הנכבד לא ללכת שולל אחרי אמירות לא מבוססות של המשיבה ושל נציגיה ושל עושה התצהיר שיעשו כל טריק ושטיק כדי "לנצח" בעתירה, כולל לומר דברי שקר בוטים! אלא לחייב את המשיבה לבסס את קביעותיה על פי עובדות ובדיקות ולא רק ע"פ הגיגים של משרתי ציבור הלומיי כוח ושררה שפועלים נגד האינטרס הציבורי. כמו האמירה של המשיבה שאי אפשר לתת שירות טלפוני ופרונטלי באותה עת. הרי זה שקר גס שאין כדוגמתו!

הרוב המכריע של נותני שירות אם פרטיים ואם ציבוריים, וגם משרדי הרישוי עצמם בעבר, וגם בהווה, משלבים שירות טלפוני ושירות פרונטלי.

ולכן לאמירה זו של המשיבה כי לכאורה, לא ניתן לשלב שירות טלפוני ושירות פרונטלי אין לה כל קשר למציאות וכל מטרתה לטייח ולעוור את עיני בית המשפט מלראות את האמת ולהוציא את הצדק לאור!

משרדי הרישוי יכולים לתת שירות טלפוני ושירות פרונטלי בו זמנית תוך התארגנות קצרה ביותר!

ועניינה של עתירה זו היא לחייב את המשיבה לפעול ע"פ תפקידה, ע"פ חוק הרישוי וע"פ האינטרס הציבורי כי משרדי הרישוי ייתנו גם שירות טלפוני בנוסף על השירות הפרונטלי. מה שללא ספק יוכיח למשיבה תוך זמן קצר כי השירות הטלפוני עדיף ויעיל עשרות מונים על השירות הפרונטלי, כמו גם יביא לחיסכון אדיר שיפנה תקציבי ענק לטובת הגדלת מספר עמדות השירות והטמעת מערכות תוכנה חדישות ויעילות אשר יביאו את רמת השירות של משרדי הרישוי לעת המודרנית שבה אנו נמצאים ולא להישאר בתקופה העות'מאנית החשוכה ששם משאירה אותנו המשיבה בכישלונה.

17. תודות לסעיף 33 ב 1 לחוק הרישוי, סעיף שנכנס במתכונתו לספר החוקים של מדינת ישראל רק תודות למאמצי העותר, ייבא העותר רכב לעיסוקו כמורה דרך, בהטבת מס, ובמקום לשלם ליבואן ישיר 400,000 ₪ הוא ייבא רכב, אמנם בן שנה ו- 25,000 ק"ב ב 200,000 ₪. זה חיסכון אדיר ביותר עבור העותר שעיקר פרנסתו הינה כמורה דרך העוסק בהדרה והסעות סיור לתיירים!

במהלך בג"ץ 7006/07, המאבק נגד המנהל ותיקון צו יבוא החופשי שמשנת 2011, אח"כ המאבק נגד המנהל בהתקנת הצעת חוק הרישוי ולבסוף בתהליך היבוא אישי הנ"ל שעשה העותר עבור עצמו, למד העותר מקצוע חדש והוא נכנס לתחום היבוא האישי וכיום הוא מתפרנס מזה.

ההפרש של 200,000 ₪ בין רכישה מיבואן ישיר בארץ לבין יבוא אישי מעיד על מתח הרווחים הלא הוגן של יבואני הרכב הישירים בישראל המנצלים את כוחם המונופוליסטי כדי לעשוק את אזרחי ישראל, והכל בחסות המשיבה! והמשיבה במקום לדאוג לציבור ולאינטרס הציבורי היא משקיעה את כל מעייניה בהגנה על יבואני הרכב הישירים משיקולים זרים! ממש כמו בעניינינו המשיבה במקום לפעול ע"פ האינטרס הציבורי היא פועלת משיקולים זרים נגדו, ומסרבת לתת שירות בטלפון!
ולכאורה מחשש מפני עובדי משרדי הרישוי שמתנגדים לתת שירות בטלפון אם לא יפוצו!

18. האמור בסעיף 23 לתשובה "... התקבלו תלונות לנציב תלונות הציבור ולרשות הרישוי בכלל.. " ובכך ולכאורה, השירות הטלפוני אינו ראוי, הינו שקר וכזב! מניפולציה לא חוקית, וניסיון נואל של המשיבה להסתיר את האמת ולכזב לבית המשפט! מספר התלונות נגד השירות הפרונטלי גדול פי כמה מונים מהתלונות על השירות הטלפוני! וגם אם אולי תצליח המשיבה להוכיח במספרים כי יש יותר תלונות על השירות הטלפוני, הרי זה בגלל העובדה שכל מקבל שירות טלפוני בזמנו נדרש למתן משוב על השירות. גם העותר בעת שקיבל שירות טלפוני כתב הצעות לשיפור, שללא ספק יכולות להישמע כביקורת. אך **בכך לא היה דבר וחצי דבר כדי לטעון שהוא מבקש לחזור לשירות הפרונטלי.**

בעת קבלת שירות פרונטלי המשיבה מעולם לא ביקשה משוב בכלל ובפרט לא אחרי כל מתן שירות! וכאשר מאן דהו, כמו העותר טורח לשלוח משוב ותלונות לאגף הרישוי נגד השירות הפרונטלי הרי המשיבה בד"כ לא טורחת לענות ולא מתקנת את הליקויים! כמו לדוגמה מדוע אין שילוט עם שם נותן השירות במשרדי הרישוי וכמתחייב ע"פ סעיף 61.132 לתקשי"ר.

ולכן הקביעה הזאת כי היו תלונות על השירות הטלפוני, מהווים שקר וכזב הנועדים לשרת מניפולציה של האמת שכל כוונתה לרמות את בית המשפט הנכבד שיחשוב כי השירות הטלפוני נגוע בתלונות יותר מהשירות הפרונטלי וכי השירות הפרונטלי טוב כמה מונים מהשירות הטלפוני. זהו שקר גס שהעותר מבקש מבית המשפט הנכבד להתעלם ממנו, או לפחות להורות למשיבה להוכיח כי השירות הפרונטלי עדיף על השירות הטלפוני.

בכך המשיבה שוב חושפת את פרצופה האמיתי שהיא תעשה כל טריק ושטיק לא לומר את האמת בפני כבוד בית המשפט. אם המשיבה הייתה נוהגת ביושר וכנדרש ממנה, וכדי לבחון את שביעות הרצון של הציבור, היא הייתה דואגת לעשות בדיקה אמיתית הכוללת משובים לשירות הפרונטלי שהיא עושה במשרדי הרישוי עצמם כל יום ולאחר כל פניה. **והכי חשוב היא הייתה טורחת לשאול את הציבור את השאלה בעניינינו ברחל ביתך הקטנה "האם הציבור מעדיף שירות פרונטלי או שירות בטלפון"**. המשיבה ואגף השירות החדש שייסדה בראשותו של סמנכ"ל, שדרכי ההתקשרות אליו חסומות לציבור בניגוד לחוק, היו נוכחים לראות כי הציבור מעדיף שירות טלפוני מאשר לכתת רגליו ולבזבז ימי עבודה כדי לקבל שירות פרונטלי גרוע ביותר! מה שהמשיבה אומרת לבית המשפט בתשובה אינו אמת ומהווה שקר ומניפולציה לא חוקית כדי להטעות את בית המשפט הנכבד.

19. כיום זמן ההמתנה לתור במשרד הרישוי המחוזי הינו כשבועיים ימים, זה פרק זמן לא סביר הנובע בעיקר מחוסר יעילות משווע ובזבוז משאבים! הגורם לחוסר במשאבים להטמעת תוכנות שירות חדשניות שהיו מורידות את העומס ואת חוסר היעילות במשרדי הרישוי.

אם המשיבה הייתה לוקחת את תקציבי הענק שהיא מבזבזת לריק להפעלת אולמות קבלה, ומשקיעה את אותו תקציב בשירות טלפוני, הרי היא הייתה יכול להכפיל ואף לשלש את עמדות השירות, והיה נותר בידה תקציב ענק כדי להשקיע ברכישת כל התוכנות שהיא נזקקת להם כדי לתת שירות מיטבי באופן מקוון! רק עניין זה מחייב את המשיבה להתחיל ממחר בבוקר לתת שירות בטלפון. אבל המשיבה לא רוצה להגיע למסקנה המתבקשת, וזאת רק משיקולים זרים! **ולכן נדרש בית המשפט הנכבד להורות למשיבה כי חובתה לתת גם שירות טלפוני ע"פ חוק הרישוי!**

20. מניסיון אישי של העותר שנזקק לשירותי משרדי הרישוי כ- 3 פעמים בשבוע האמור בסעיף 23 א. לתשובה "הפעולה התארכה יותר מן הצפוי..." הינה כזב! כאשר יש צורך בהשלמת חומר, עניין יומיומי בשירות, וזה קורה גם בשירות הפרונטלי! אבל אז המשיבה פשוט שולחת את מקבל השירות הביתה להשלים מסמכים! מה שגורם לעיכוב ארוך יותר מאשר השלמת מסמכים בשירות הטלפוני. ולכן גם זו רמיה מצד המשיבה לטעון כי בעניין זה השירות הפרונטלי עדיף.

21. בסעיף 23 ב. "תקלות תקשורת..." ולמרות שגם כאן תיאור המצב הוא נכון, הרי החלופה באמצעות שירות פרונטלי הוא ארוך יותר ובזבזני יותר. ולכן מדובר בהצגה מעוותת ושקרית של האמת.

22. בסעיף 23 ג. "כפילות פניה לאזרח ... " אכן גם עניין זה הוא חלק מהמציאות בשירות הטלפוני, אך מדובר על חלק קטן מאוד מהפניות, שהמשיבה יכולה לצמצמן עד מאוד אם תפעל ביעילות. כמו לדוגמה הוספה במענה האוטומטי, וכפי שכל נותן שירות בעולם עושה, נא ללחוץ על מספר X אם הבעיה טופלה. בנוסף המשיבה "שכחה" לציין שגם אם קורת כזו תקלה הרי תוך שיחה של פחות מדקה העניין מוסדר, וההשקעה של המשיבה, היא מינימאלית ביותר. ולכן האמור כאן ולמרות שזה נכון הרי הוא משקר לאמת, ומוכיח כי המשיבה לא יודעת איך לתת שירות ביעילות!

23. למרות שהאמור בסעיף 23 ד. לתשובה "השיחה מוגדרת כשיחה שאינה מזוהה..." הינו נכון, והרבה אנשים מנתקים את הטלפון כשרואים כי מדובר בשיחה לא מזוהה. הרי הפתרון לבעיה שהיא יציר כפיה של המשיבה, שאינה מבינה מהו שירות לציבור! בעת שהיא נותנת שירות לציבור אסור לה להשתמש במספרי טלפון לא מזוהים!!! ע"פ סעיף 61.132 לתקשי"ר, המשיבה מחויבת להזדהות בעת שהיא נותנת שירות! ולכן בעת מתן שירות טלפוני המשיבה חייבת להשתמש במספר מזוהה !!!

אם המשיבה הייתה פועלת ע"פ תפקידה, ע"פ חובתה מסעיף 61.132, הרי זה אוסר עליה לפעול ממספר טלפון לא מזוהה, אלא מחייב אותה לפעול רק ממספר טלפון מזוהה! או אז המשיבה תיווכח כי האזרחים שמצפים לקבל שירות ממשרד הרישוי, ממספר מזוהה כמשרד הרישוי, ולא ממספר לא מזוהה של השב"כ או המשטרה, מקבלי השירות לא ינתקו את קו הטלפון, אלא יענו בשמחה וישתפו פעולה עם משרדי הרישוי.

אבל כל עוד המשיבה פועלת באופן לא חוקי והיא משתמשת במספר לא מזוהה כאילו מדובר במשטרה או בשב"כ הרי היא תמשיך לקבל ניתוקים! עניין זה גם מוכיח את חוסר המקצועיות של הנוגעים בדבר אצל המשיבה שלא מכירים את החוק ואת תורת השירות לציבור!

כל נותן שירות הגון בארץ ובעולם גאה לציין את שמו ואת שם הארגון שממנו הוא מתקשר. רק המשיבה משיקולים זרים מעדיפה להסתתר אחרי מספר לא מזוהה, ולא מחייבת את עובדיה להזדהות בשם וזאת ע"פ החוק!

24. האמור בסעיף 23. ה"היעדר ממשק מקוון ... " ולמרות שללא ספק יש יתרון ברור בממשק מקוון, הרי באופן זמני, ועד שהמשיבה תמצא את התקציבים הנדרשים לכך, תקציבים שהיא יכולה למצוא באופן מידי אם תעבור לשירות טלפוני, השימוש בטלפון והמשך התקשורת בדוא"ל נותן מענה מיטבי. השירות הטלפוני יעיל יותר וחוסך מאות מיליוני שקלים לציבור ולמשיבה!

25. רק העובדה שנדרשת המתנה ארוכה של כשבועיים לתור במשרד הרישוי, מהווה הוכחה חותכת לכשל העמוק של השירות במשרדי הרישוי! השירות הטלפוני היה מייעל באופן משמעותי את השירות, ומקצר את המתנה לתור!

26. לכאורה, ובלחצה של עתירה זו, אך ללא ספק גם משיקולים מקצועיים של אגף הרישוי שהבין את הבזבוז המשווע של השירות הניתן ללקוח מוסדי כמו העותר הנזקק להיקף שירותים נרחב, כאמור העותר מטפל בכ – 700 כלי רכב מדבריים ורכבי סיור וצורך שירות ממשרדי הרישוי 3 פעמים בשבוע, ואף יותר. כמו גם נותני השירות נדרשים להיות בעלי ידע מקצועי ובקיאיים בצרכים המיוחדים של רכבי הסעות. וללא ספק גם התלונות הרבות מספור שכתב העותר נגד השירות הפרונטלי, בעיקר של משרד הרישוי המחוזי בחולון – היכן שניתן השירות הכי גרוע במדינה! תרם להחלטת אגף הרישוי להקצות פקידת רישוי מקצועית רמת דרג גב' לירון ביטון למתן שירות בדוא"ל לעותר- אגודת אשכול.

השירות שנותנת גב' לירון ביטון מאגף הרישוי לאגודת אשכול הוא פשוט מצוין !!! והוא חוסך זמן רב לעותר ולמשרדו, אך גם חוסך זמן רב ואמצעים מהמשיבה. במקום לסבול מטרטורים ומתשובות לא מקצועיות מפקידי רישוי מזדמנים שאין להם הכשרה וידע מקצועי נדרש לשירות הספציפי שנוקק לו העותר, במקום להתקל בתשובות "לך תבוא", במקום להידרש להגיע למשרד הרישוי המחוזי בחולון פעמיים שלוש לסיום השירות, יש לעותר בתפקידו כיו"ר אגודת אשכול וכצרכן שירות מוסדי, כתובת מייל של פקידת רישוי בעלת ידע מקצועי נדרש – גב' לירון ביטון, שנותנת למשרדו של העותר שירות חלומי יעיל וחסכוני לשני הצדדים! מצ"ב מכתב תודה והערכה לגב' לירון ביטון.

27. לכאורה, ולאור האמור לעיל העותר יכול למשוך את דרישתו למתן שירות כלקוח מוסדי, אך בפועל השירות הניתן לו הוא חלקי בלבד ורק לעניין רכבי הסעות בלבד, ולא כולל תחום יבוא רכב, או תחומים אחרים שהעותר נדרש לשירות ממשרד הרישוי. השירות הטלפוני היה נותן פתרון הולם לשירותים שנוקק להם העותר בנושא יבוא רכב וקרוואנים המהווים חלק מעיסוקו ועוד ועוד.

השירות הטלפוני היה חוסך משאבים רבים לעותר אך גם חוסך משאבים גדולים למשיבה שמסרבת לראות את ההתנהלות הבזבזנית והחלמאית של משרדי הרישוי כנ"ל.

התקציב שהמשיבה הייתה חוסכת במתן שירות טלפוני היה מפנה לה תקציב שהיה יכול להכפיל ואף לשלש את עמדות השירות, ואף מותיר בידיה תקציב שהיה מכסה את דרישות התוכנה שלה היא נזקקת, ואשר היא מלינה על חוסר בתקציב בסעיפים 26-27 לתשובה.

28. כל הטיעונים והשיקולים של המשיבה כי היא אינה יכולה לתת שירות טלפוני ופרונטלי בו זמנית אין להם כל קשר לאמת וראוי היה כי המשיבה הייתה בוחנת אמירות אלו עם גורמים מקצועיים באגף הרישוי כמו מר אפי רוזן ולמרות שנאלץ לעזוב את תפקידו כמנהל אגף הרישוי או עם גבי קטי מורלי מנהלת תחום תיאום או עם גבי אלה גורחובסקי ממשרד הרישוי המחוזי בירושלים שנתנה ונותנת לעותר מאות שירותי משרד רישוי בטלפון, העותר בטוח כי כל האנשים המקצועיים האלה השייכים לאגף הרישוי היו מעידים כי ניתן לתת שירות טלפוני ופרונטלי בו זמנית. המנהל עושה התצהיר, ולכאורה, לא בקיא במה שקורה באמת באגף הרישוי ומהו האינטרס הציבורי, וכפי שהעותר הוכיח בעבר למנהל יש בעיה חמורה בהבנת האינטרס הציבורי והחוק! ולכן על בית המשפט לבחון היטב את האמת ולא להישען על דברי המשיבה כאמת צרופה.

29. המשיבה בעצמה מודה כי נתנה בשנת 2021 שירות טלפוני לכ 2.8 מיליון פניות סעיף 22 לתשובה. מדובר על חיסכון של כ- 9 מיליון שעות עבודה שנדרש הציבור להשקיע רק לצורך הגעה למשרד הרישוי !!! מדובר על סכום עתק של 180 מיליון ₪ אם נחשב את השעות האלה ע"פ שכר המינימום! ואם לפי שכר ממוצע הרי זה כפול ואף יותר.

המשיבה לא טרחה לציין כי השירות הטלפוני חסך לציבור כ- 9 מיליון שעות רק לצורך ההגעה למשרדי הרישוי! מדובר על 3 שעות בממוצע רק כדי להגיע למשרדי הרישוי כדי לקבל שירות פרונטלי. ובכך היא מוכיחה את חוסר ההבנה המשועשוע שלה לאינטרס הציבורי ולחובתה כנותן שירות באשר הוא !

30. **תפקידה של המשיבה לשרת את הציבור ולא לייסרו גם בשוטים וגם בעקרבים.**

העותר שמח כי הצליח ממש לאחרונה לשפר את השירות באגף הרכב תחום תקינה, "בהסכמת" מנהלת אגף הרכב מהנדסת עינת סגל (אחרי קצת לחץ של מכתבים ואיומים בעתירה). וכיום מפורסמות הוראות הרישום הפרטניות לגרור מגורים סגור (להלן "קרוואן") כהוראות רישום כלליות לכלל הציבור המייבא רכב ביבוא אישי. לפני כן הוראות רישום פרטניות היו מוסתרות מהציבור בטענה שאין לה כל קשר לאמת כי מדובר בחיסיון של פרטים אישיים. העותר הסביר למשיבה שפשוט מוחקים את כל הפרטים האישיים שכלל אינם רלוונטיים להוראת הרישום! בכך חסכו מאמצי העותר למייבאים קרוואנים ביבוא אישי / מזדמן הצורך בבחינת אבטיפוס והוצאת הוראת רישום שכבר יובאו לישראל ע"י מייבא אחר. המשיבה הפסיקה את הסתרת המידע והפגיעה באינטרס הציבורי. בכך חסך העותר לכל מייבא כחודש זמן המבזבז על תהליך אב טיפוס מייגע, וכ- 6,000 ₪ הוצאות, מה שיסתכם בחיסכון של מיליוני שקלים כל שנה למייבאים!

31. **לסיכום** - המשיבה מחויבת ע"פ תפקידה, ע"פ חובתו של כל נותן שירות לציבור בעידן המודרני, ע"פ הוראות המנהל התקין, וע"פ חוק הרישוי לתת שירות מיטבי לאזרחים הנדרשים לשירותים ממשרד הרישוי, **שירות שכזה חייב לכלול שירות טלפוני!**

השירות הנוכחי במשרדי הרישוי הוא ללא ספק גרוע ביותר! רק זמן המתנה של שבועיים רק כדי לקבוע תור הינו כשל חמור ופגיעה בזכויות יסוד, והשירות הגרוע עצמו אשר תואר בנאמנות וע"פ המציאות בכתבה בעיתון כלכליסט "**מסדר ההשפלה בעולם השלישי של משרד הרישוי!**" לכן המשיבה אינה יכולה להתמהמה ולהמתין אפילו יום אחד כדי לשנות את צורת ההפעלה הגרועה של משרדי הרישוי! **והיא חייבת, וגם יכולה, להתחיל לתת שירות טלפוני החל ממחר בבוקר!**

השירות הטלפוני יחסוך משאבים אדירים מהציבור המוערכים במאות מיליוני שקלים בשנה!

השירות הטלפוני יביא לחיסכון של מאות מיליוני שקלים מהתקציב של המשיבה שאותו היא תוכל להשקיע בהכפלת ואפילו בשילוש עמדות השירות כמו גם הטמעת תוכנות שישפרו את מתן השירות באופן ניכר ביותר.

משרדי הרישוי יכולים להתחיל את השירות הטלפוני בהתארגנות קצרה ביותר, שכן הם יודעים איך להפעיל את השירות לאחר שבמשך יותר משנה נתנו את השירות בטלפון.

32. לאור האמור לעיל ובעתירה, מבקש העותר מבית המשפט הנכבד עבור עצמו ועל פי זכותו כאזרח ישראלי וע"פ החוק, אך גם עבור חברי אגודת אשכול בתפקידו כיו"ר אגודת אשכול, וגם עבור כל בעלי הרכב בישראל כ מייסד עמותת עבר"י – עמותת בעלי רכב ישראליים :-

להוציא צו על תנאי נגד המשיבה המורה לה לבוא וליתן טעם מדוע לא תפעיל שירות טלפוני במשרדי הרישוי וכפי שהיה בעבר לכלל הציבור בישראל, ובפרט לעותר שהינו לקוח מוסדי אשר נדרש לשירותי משרד הרישוי בהיקף נרחב בהרבה מהמוצע, וזאת כדי ליעל את השירות במשרדי הרישוי ולהביא חיסכון אדיר ממדים לציבור ולקופה הציבורית.

ולראיה באתי על החתום,

מרדכי ברנס, העותר

היום 21 אפריל 2022, כ' ניסן תשפ"ב, ערב פסח שני

היו"ר דוד ביטן:

אנחנו רוצים שגם רכבים פשוטים, לא רכבים של מיליון שקל, גם אותם ייבאו.

אבנר פלור:

אפשר, אין בעיה.

היו"ר דוד ביטן:

איפה זה כתוב בחוק?

אבנר פלור:

זה MI

היו"ר דוד ביטן:

MI זה הקטנים?

חנה ראובני:

הקטנים והקטנים זה MI.

שר התחבורה והבטיחות בדרכים ישראל כץ:

מה מונע ממנו להביא היום? למה יש ביניכם ויכוח?

אבנר פלור:

אני לא יודע מה הוויכוח - - -

מרדכי ברנס:

- - - הוא לא יודע. עשר שנים הוא לא יודע. בבג"ץ הוא לא יודע. צריך ל מחוק מ-31(א): "מדגם שאינו מיובא על ידי יבואן רכב מסחרי".

היו"ר דוד ביטן:

נכון. מקובל.

מרדכי ברנס:

את זה צריך למחוק.

היו"ר דוד ביטן:

אנחנו מקבלים את ההערה הזאת.

חנה ראובני:

אדוני, על זה היה דיון פנים-ממשלתי כי היו לזה היבטים שונים. יש הוראת שעה - - -

שר התחבורה והבטיחות בדרכים ישראל כץ:

מה הבעיה? אם זה עומד בקריטריונים האירופיים, האמריקאיים והקנדיים, אז - - -

לכבוד
גב' מיכל פרנק – מנכ"לית
מר אבנר פלור – סמנכ"ל תנועה
מנהל אגף הרישוי
לשכה משפטית
משרד התחבורה באמצעות דוא"ל

שלום רב

הנדון: מכתב תודה והערכה גב' לירון ביטון - רכזת בכירה מחלקת רכב אגף הרישוי.

1. ראשית מבקש הח"מ להודות למשרד התחבורה בכלל ולאגף הרישוי בפרט על ההחלטה להקצות דרך התקשרות לאגודת אשכול לטיפול בשינוי ייעוד של רכב מדברי ורכב סיור. עד כה שינויים אלו נעשו במשרדי הרישוי המחוזיים בלבד. לצערי הטיפול היה נגוע בקשיים ותקלות אינסוף. במשרד הרישוי המחוזי בחולון היו מעבירים אותנו מפקידה לפקידה, ובמרבית המקרים נאלצנו להגיע פעמיים ואפילו שלוש פעמים עד שהסתיים שינוי הייעוד, והכל נעשה במודעות שירות גרועה ביותר. במשרד הרישוי המחוזי בחיפה במקרה של רכב סיור 6219455 מדובר על 4 פעמים שהיינו צריכים להגיע, וגם בפעם הרביעית משרד הרישוי המחוזי בחיפה לא הצליח לעשות שינוי ייעוד מרכב סיור למרכב אחוד, ונאלצנו לקבל שירות ממשרד הרישוי המחוזי בירושלים שנתן לנו שירות טוב מכל משרדי הרישוי האחרים.
2. הבחירה של אגף הרישוי בגב' לירון ביטון – רכזת בכירה מחלקת רכב, נעשתה ללא ספק תודות לכישוריה המיוחדים, לידע המקצועי וליעילות שבהם היא פועלת. לא היה מצב שהיא לא ידעה איך עושים את שינוי הייעוד, וגם אם קרה שהיא הייתה צריכה קוד ולהיעזר באגף התקשוב הרי היא עשתה זאת ישירות בעצמה ולא דרשה מאיתנו להגיע שוב למשרד הרישוי כפי שנדרשנו בעבר.
3. גב' לירון ביטון היא ללא ספק דוגמה למשרת ציבור מקצועי ויעיל, בעל תודעת שירות מצוינת, ואפילו הח"מ שידוע בדרישותיו המחמירות, והצרכים המרובים של שינוי ייעוד לרכבים מדבריים ורכבי סיור, מדובר על 4-8 פניות בשבוע, אין לי כל טענה, אלא רק תשבחות ותודות מכל הלב.
4. גב' לירון ביטון חוסכת לאגודת אשכול כ- 50 שעות עבודה שבועיות שהיינו נדרשים להשקיע בצורך שלנו לבצע שינוי ייעוד לרכב מדברי ורכב סיור. כאמור מדובר על כ- 700 כלי רכב שנדרשים לשירות הזה מאגף הרישוי. ובחשוב שנתי מדובר על חיסכון של כ- 2,500 שעות שזה סדר גודל משמעות ביותר שהיינו צריכים להשקיע עד היום בלכת למשרדי הרישוי המחוזיים ולקבל שירות של שינוי ייעוד.
5. מזה 3 חודשים ומאז גב' לירון ביטון נותנת לנו שירות, ההשקעה שאנו נדרשים בשעות עבודה מדובר על כעשר דקות לכל רכב, דהיינו כשעה בשבוע במקום 50 שעות בשבוע לפני כן. זה חיסכון משמעותי ביותר ללקוח מוסדי כמו אגודת אשכול ולכן תודתנו העמוקה!
6. אין ספק שהמקצועיות של גב' לירון ביטון תורמת לחיסכון משמעותי של שעות עבודה גם למשרדי הרישוי המחוזיים, הייתי אומר שמדובר על חיסכון של כ- 5 שעות שבועיות ובחשוב שנתי מדובר על 250 שעות בשנה למשרדי הרישוי.
7. אנא הודו לגב' לירון בשמי ובשם כל 1,307 חברי אגודת אשכול על השירות המקצועי, היעיל והאדיב.

מוטי בר-נס יו"ר

העתק: גב' קטי מורלי – מנהלת תחום תיאום אגף הרישוי
גב' לירון ביטון – רכזת בכירה מחלקת רכב - אגף הרישוי משרד התחבורה
חברי אגודת אשכול